

og det bliver ogsaa altid vedtaget, vi kunne gerne sige enstemmig. Naar dette finder Sted, er det altsaa Vidnesbyrd om, at det saavel fra Administrationens som fra Rigsdagens Side erkendes, at her ere Forhold til Stede, som bør afhjælpes. De paagældende Embedsmænds Gageforhold ere for ringe, og derfor fremkommer her Forslag om midlertidigt Lønningstillæg. Naar man nu fra alle Sider erkender, at dette er Tilfældet, saa skulde det synes, at man let maatte kunne blive enig om at undgaa, at et saadant Forslag stadig vender tilbage, idet man sørgede for, at de paagældende Lønningslove bleve reviderede og bragte i Overensstemmelse med de Ønsker, der fra alle Sider næres. Ved denne Sags Behandling sidste Aar i dette Ting tillod jeg mig at rette en Henvendelse til den daværende Finansminister, om det ikke kunde finde Sted paa den af mig antydede Maade, at der kunde fremkomme Forslag fra de forskellige Ministerier og ikke mindst fra Krigsministeriet, hvor der var paa-tænkt en særlig Lønningsforhøjelse for Premierløjtnanter, og den daværende Minister stillede sig meget imødekommende til denne Tanke. Nu er der gaaet et Aar, atter se vi dette Lovforslag, og der er ikke fremkommet noget nyt. Med Hensyn til Centraladministrationens Lønninger har man hørt noget om, at det var paa Trapperne, at man kunde vente, at der vilde fremkomme et saadant Forslag for de i Ministerierne ansatte Embedsmænd, og alle, der kende Forholdene, ere vistnok enige om, at en Lønningsforbedring her er paatrængende nødvendig, ikke alene til de lavest lønnede, men ogsaa til de saakaldte højere lønnede Embedsmænd. Senere er der af den højtærede Forsvarsminister i hans Programtale udtalt, at han vil være villig til at fremsætte Forslag om en Forhøjelse af Premierløjtnanternes Lønningsforhold, og at han vilde være betænkt paa at sende Sagen til Forsvarskommissionen. Der er altsaa ogsaa paa dette Punkt Udsigt til, at der kunde ske noget i den af mig antydede Retning. Med Hensyn til det sidste om at sende Spørgsmaalet om Premierløjtnanternes Lønningsforhold til Erklæring af Forsvarskommissionen eller Behandling der, saa ved jeg nu ikke, om det var just den rette fremkommelige Vej. Det forekommer mig, at det vilde være langt lettere at gaa den sædvanlige Vej og forelægge Lønningsforslagene i Rigsdagen. Alle erkende, at, efter at vi have gennemført Underofficerernes Lønningslov, staa de lavere lønnede

Officerers Gager absolut ikke i det rette Forhold til Underofficerernes. I Loven om Forsvarskommissionens Nedsættelse er der ganske vist i § 6 givet Kommissionen en vis Bemyndigelse til, at den kan indsende foreløbige Betænkninger, som det hedder, „om vigtige Foranstaltninger, dersom den anser det for at være af Betydning for Landets Forsvar, at saadanne Foranstaltninger træffes snarest muligt“. Nu kan man jo nok sige, at det er af Betydning for Landets Forsvar, at vi have dygtige Premierløjtnanter, og for saa vidt der kunde være Tale om, at de vilde nedlægge Arbejdet, hvis de ikke fik forhøjede Lønninger, vilde en Lønningslov for Premierløjtnanter jo være af Betydning for Landets Forsvar; men om man kunde vente sig af Forsvarskommissionen, at den vilde gaa ind paa at benytte § 6 i den af den højtærede Forsvarsminister antydede Retning, er dog et Spørgsmaal. Jeg skal derfor henstille til de paagældende Ministre, at de søge snarest muligt for Rigsdagen at fremsætte Lønningslove, som ordnende de paagældende Forhold paa en saadan Maade, at man undgik disse stadig tilbagevendende midlertidige Lønningstillæg. Med den Majoritet, som den høje Regering raader over i begge Ting, og med den Villie, den kan paaregne fra de andre Partier, tror jeg, at det let og hurtigt maa kunne gennemføres. Jeg skal derfor meget anbefale dette til den højtærede Finansministers foreløbige Overvejelse, idet jeg selvfølgelig, indtil dette sker, kun kan anbefale dette Lovforslag og tiltræde samme.

Madsen-Mygdal: Jeg havde nærmest tænkt mig, at dette lille Lovforslag skulde gaa igennem det høje Ting uden Omtale, idet jeg nemlig betragtede det som saa selvfølgeligt, at der efter mit Skøn ikke let kunde blive Tale om fra nogen Side at gøre Modstand mod det. Det har den ærede sidste Taler ganske vist heller ikke gjort; han har ikke rejst Modstand mod selve Lovforslaget; men han har knyttet en Del Bemærkninger dertil, som jeg ikke finder ere paa deres Plads. Jeg synes ikke, at der er nogen Anledning til at

Rettelser

Sp. 443, Linie 10 f. o.: „forskærtset“ rettes til „forstærket“.

— 443, Linie 11 f. n.: „bør“ rettes til „for“.